

בש"פ 5457/16 - מדינת ישראל נגד ישראל חנניאייב, עבד אל רחמן סליימה

בבית המשפט העליון

בש"פ 5457/16

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. ישראל חנניאייב
2. עבד אל רחמן סליימה

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר המשיב 2 מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו - 1996

תאריך הישיבה: ו' בתמוז התשע"ו (12.7.2016)

בשם המבקשת: עו"ד תמר פרוש

בשם המשיב 2: עו"ד רמי עותמאן

החלטה לגבי המשיב 2

1. בקשה ראשונה להארכת המעצר של המשיבים מעבר ל- 9, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים החל מיום 15.7.2016 או עד למתן פסק הדין בת"פ 26043-10-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. נגד המשיבים ואדם נוסף (להלן: פאדי) (שלושתם יחד ייקראו: הנאשמים) הוגש ביום 15.10.2015 כתב אישום

עמוד 1

המתאר השתלשלות עניינים שבסופה התקיימה קטטה קטלנית שבה מצא את מותו יעקב ברמי (להלן: המנוח). על פי המתואר, בליל 25.9.2015 הנאשמים בילו יחד במועדון שבו בילו גם המנוח ואחיו יצחק (יצחק והמנוח ייקראו יחד: האחים). למשיב 1 וליצחק עבר של מריבות ובלילה האמור נרשמו ביניהם חילופי דברים שאת עיקרם ניתן לתמצת בניסיון של המשיב 1 לחרחר ריב. בשלב כלשהו הוביל המשיב 1 את יצחק לתוך תא שירותים שבו היכה אותו בחוזקה בפניו, ובתגובה יצחק היכה את המשיב 1. כעבור מספר שניות הגיע המנוח שנכנס גם הוא לתא השירותים והיכה אף הוא את המשיב 1. הקטטה נמשכה אל מחוץ לתא השירותים ובמהלכה המשיב 1 דקר את יצחק שלוש דקירות בבטנו ואחת בירכו השמאלית. בשלב זה מבליים נוספים במקום הפרידו בין המתקוטטים, והאחים יצאו מן המועדון וחצו את הכביש על מנת לעזוב את המקום.

בנקודה זו גמלה בליבו של המשיב 1 החלטה לבוא חשבון עם האחים והוא סימן למשיב 2 ולפאדי ללכת בעקבותיו. הנאשמים קשרו קשר לפגוע באחים והחלו להתקדם לעברם, תוך שהמשיב 1 צועק לכיוונם ומקלל אותם. בתגובה לסכנה שחשו, כל אחד מן האחים הרים אבן, ואחד מהם זרק את המשיב 1 ופגע באזור צווארו. הנאשמים והאחים צעדו אלו לכיוונם של אלו ונפגשו באמצע הכביש. המנוח היכה את ראשו של המשיב 1 באמצעות אבן ויצחק היכה באותו האופן את ראשו של המשיב 2. פאדי היכה באגרופיו את פני שני האחים. המשיב 2 ריסס בגז מדמיע את פניו של יצחק, וכן את המנוח, שעה שנאבק עם המשיב 1. המשיב 1 דקר את המנוח שלוש דקירות בפלג גופו העליון, אחת מהן בליבו, וכתוצאה מכך המנוח התמוטט על הכביש. לנוכח התמוטטותו של המנוח ברחו הנאשמים מן המקום, ובמהלך מנוסתם המשיב 1 השליך את הסכין לפתח ביוב. לאחר מכן העלים המשיב 1 את הטלפון הנייד שלו, ובבית החולים טען שנחבל עקב נפילה מסוס.

כתוצאה מן הדקירות נפטר המנוח וליצחק נגרמו ארבעה פצעי דקירה. בגין המתואר יוחסו לנאשמים עבירות הריגה וקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר המשיב 1 הואשם בנוסף בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין שלא כדין ושיבוש מהלכי משפט.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם, על בסיס קיומן של ראיות לכאורה ועילות של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט לפי סעיף 21 לחוק המעצרים. המבקשת הדגישה כי שלושת הנאשמים הורשעו בעבר בעבירות אלימות וטענה כי אין חלופה ראויה למעצרו.

בא כוחו של המשיב 1 הסכים למעצרו עד תום ההליכים. בעניינו של פאדי הגיעו הצדדים להסדר טיעון וביום 21.12.2015 הוא הורשע בקשירת קשר לפשע. בא כוחו של המשיב 2 לא הצליח להגיע להבנות עם המאשימה, ובאותו יום בית משפט קמא קבע כי הבקשה לעצרו עד לתום ההליכים מבוססת דיה בשלב זה.

4. בחצי השנה שחלפה מאז, התנהל משפטם של המשיבים, וביום 23.6.2016 התקיים דיון שבו נקבע המשך שמיעת הראיות למועדים בחודשים ספטמבר ואוקטובר. ביום 15.7.2016 יחלפו 9 חודשים מאז נעצרו המשיבים, ומכאן בקשתה של המדינה להארכת מעצרו.

5. המדינה טוענת בבקשתה כי המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים על מסוכנות גבוהה מאוד. ביחס למשיב 1 מודגש כי הוא הגיע למועדון חמוש בסכין, חרחר ריב, דקר את שני האחים ורדף אותם לאחר שנסוגו. ביחס למשיב 2 נטען כי הוא "לא היסס להצטרף לריב לא לו", קשר עם המשיב 1 קשר לבוא חשבון עם המתלוננים, תקף אותם וגבר

על התנגדותם באמצעות גז מדמיע, וזאת במקביל לדקירת המשיב 1 את המנוח למוות. המבקשת מזכירה כי למשיבים הרשעות קודמות בעבירות אלימות ונשיאת סכין, המלמדות גם הן על מסוכנותם, וטוענת כי הגנת הציבור מחייבת את מעצרו מאחורי סורג ובריה. עוד מוזכר שיבוש ההליכים שביצע המשיב 1 בתום האירוע מושא האישום, ונטען כי העונש החמור הצפוי למשיבים במידה ויורשעו מקים חשש כי ישבשו את הליכי השפיטה ויתחמקו מהם.

לעניין קצב התקדמות המשפט, המבקשת טוענת כי יומנם העמוס של באי כוח המשיבים לא אפשר התדיינות תכופה יותר משהתקיימה, וכי בא כוח המדינה הודיע שיסכים לכל תאריך שיוצע כדי להביא לסיום שמיעת הראיות בהקדם.

6. המשיב 1 נתן את הסכמתו לבקשת המדינה להארכת מעצרו, ובהתאם לכך הארכתי את מעצרו כמבוקש בהחלטה מיום 7.7.2016. החלטה זו מתייחסת אפוא לבקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב 2.

7. בדיון שהתקיים לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקיה דלעיל. הודגש כי התשובה לאישום ניתנה רק 5 חודשים לאחר הגשת כתב האישום, וכי באי כוח שני המשיבים התנגדו להצעות בית המשפט לקביעת מועדים במהלך החודשים יוני ויולי וביקשו לקבוע מועדים רק אחרי הפגרה, ובית המשפט אכן קבע מועדי דיונים בחודשים ספטמבר, אוקטובר ונובמבר. כן הודגש כי מדובר בעניינים במסוכנות גבוהה, כאשר המשיב 2 התערב בריב לא לו, וכי למשיב 2 יש הרשעות קודמות, כולל בעבירות אלימות בגין ריצה תקופות מאסר לא קצרות. מנגד, טען בא כוח המשיב 2 כי קצב ההתקדמות האיטי של שמיעת הראיות בתיק אינו באשמתו אלא עקב כך שבית משפט קמא מקדיש שעות מעטות בכל יום דיונים לשמיעת הראיות, וכי בקצב זה שמיעת התיק תימשך עוד חודשים ארוכים, וכי בנסיבות אלה, ומשחלפו 9 חודשים מתחילת מעצרו, יש מקום לשקול את שחרורו של המשיב 2.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עדנאן עלא דין ((31.1.2016)).

10. המעשים בהם הואשם המשיב 2 הם חמורים ומצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לשלום הציבור וביטחונו.

11. אכן קצב התקדמות ההליכים בתיק אינו משביע רצון. כתב האישום הוגש כאמור באוקטובר 2015 ועד כה התקיימו רק שלושה דיוני הוכחות. כמצוין לעיל, נראה כי האחריות לעיכוב בהתקדמות ההליכים רובצת בעיקרה על באי

כוח המשיבים. מכל מקום, לאחר תום פגרת בתי המשפט נקבעו שישה מועדי דיון צפופים יחסית, ויש מקום לתקווה כי קצב התקדמות הדיונים אכן יואץ, וראוי כי בית משפט קמא ייתן את דעתו לענין זה.

12. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב 2 מוארך בזה ב- 90 ימים, החל מיום 15.7.2016, או עד למתן פסק דין בת"פ 26043-10-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ו (12.7.2016).

ש ו פ ט
